

Державна інформаційна політика України в умовах євроінтеграції

Лариса О. Кочубей 1* ● Анастасія І. Некряч 2 ●

¹ Київський національний університет культури і мистецтв (Україна). Професор кафедри інформаційної діяльності і зв'язків з громадськістю, д-р політ. наук, професор.

² Полтавський державний аграрний університет (Україна). Професор кафедри політології, історії і філософії, д-р політ. наук, професор.

* Автор-кореспондент, e-mail: larisa1kochubey@ukr.net

СТАТТЯ

АНОТАЦІЯ

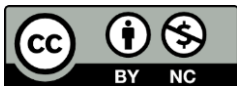
Дослідниця

DOI:

[10.70651/3041-2498/2025.4.06](https://doi.org/10.70651/3041-2498/2025.4.06)

Авторське право

© 2025 авторів

Цей твір ліцензовано на умовах Ліцензії Creative Commons «Із Зазначенням Авторства – Некомерційна 4.0 Міжнародна» (CC BY-NC 4.0).

Стаття присвячена дослідженню особливостей реалізації державної інформаційної політики України в умовах європейської інтеграції, з урахуванням викликів сучасного інформаційного середовища та вимог гармонізації з нормами Європейського Союзу. Мета дослідження – проаналізувати зміст, структурні елементи та інституційні механізми державної інформаційної політики України в контексті євроінтеграційних процесів, а також визначити пріоритетні напрями її вдосконалення в умовах нових викликів. У ході наукового дослідження використовувалися загальнонаукові методи пізнання, зокрема аналіз і синтез, індукція й дедукція, системний підхід, порівняльно-правовий метод, а також метод структурно-функціонального аналізу. Результати дослідження показують, що державна інформаційна політика України функціонує як інтегрована складова системи національної безпеки та соціально-економічного розвитку. У межах цієї політики визначено ключові засади: утвердження демократичних цінностей, забезпечення інформаційних прав громадян, захист стратегічних інтересів держави. Нормативну базу становлять положення Конституції України, галузеві доктрини, стратегії та державні програми, що охоплюють різні сфери – правову, інституційну, соціально-комунікаційну й фінансово-економічну. Основними принципами політики визначено ідеологічну багатоманітність, свободу слова, заборону цензури, право на захист персональних даних і доступ до публічної інформації. На практичному рівні реалізація інформаційної політики в умовах євроінтеграції здійснюється через державні стратегії, що забезпечують прозорість державних комунікацій, адаптацію національного законодавства до стандартів ЄС, просування позитивного міжнародного іміджу України та підвищення рівня обізнаності громадськості щодо інтеграційних процесів. В умовах війни з Російською Федерацією акцент зроблено на інформаційне забезпечення національної безпеки, боротьбу з дезінформацією, консолідацію медійного простору та єдність інформаційного фронту шляхом централізованих комунікаційних механізмів. Практичне значення дослідження полягає у виробленні рекомендацій для підвищення ефективності державної інформаційної політики в контексті сталого європейського розвитку України.

КЛЮЧОВІ СЛОВА

інформаційна політика, євроінтеграція, національна безпека, дезінформація, комунікаційна стратегія.

e-ISSN 3041-2498

Public Management and Policy

<https://www.eu-scientists.com/index.php/pmap>

State Information Policy of Ukraine in the Context of European Integration

Larysa Kochubei ^{1*} ● Anastasiia Nekriach ² ●

¹ Kyiv National University of Culture and Arts (Ukraine). Professor at the Department of Information Activity and Public Relations, Doctor of Political Sciences, Professor.

² Poltava State Agrarian University (Ukraine). Professor at the Department of Political Science, History and Philosophy, Doctor of Political Sciences, Professor.

* **Corresponding Author**, e-mail: larisa1kochubey@ukr.net

ARTICLE INFO

ABSTRACT

Research Article

DOI:

[10.70651/3041-2498/2025.4.06](https://doi.org/10.70651/3041-2498/2025.4.06)

Copyright © 2025
by authors

This is an open access journal and all published articles are licensed under a Creative Commons Attribution – NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0)

The article explores the specifics of implementing Ukraine's state information policy under the conditions of European integration, taking into account the challenges of the modern information environment and the need for harmonization with European Union standards. The study aims to analyze the content, structural components, and institutional mechanisms of Ukraine's state information policy within the framework of European integration processes, as well as to identify key areas for its improvement in light of emerging challenges. The research employed general scientific methods of cognition, including analysis and synthesis, induction and deduction, a systems approach, comparative legal method, and the method of structural-functional analysis. The findings demonstrate that Ukraine's state information policy operates as an integrated part of the national security system and socio-economic development. This policy is based on key principles such as the promotion of democratic values, the protection of citizens' information rights, and the safeguarding of the state's strategic interests. Its regulatory framework is composed of the Constitution of Ukraine, sectoral doctrines, strategies, and government programs that address legal, institutional, social-communication, and financial-economic aspects. Core principles include ideological diversity, freedom of speech, prohibition of censorship, the right to personal data protection, and access to public information. At the practical level, the implementation of information policy in the context of European integration is carried out through government strategies that ensure transparency in state communications, alignment of national legislation with EU standards, promotion of a positive international image of Ukraine, and increased public awareness of integration processes. During the war with the Russian Federation, the focus has shifted toward securing national information space, countering disinformation, consolidating the media landscape, and maintaining a unified information front through centralized communication mechanisms. The practical value of the research lies in offering recommendations to enhance the effectiveness of state information policy in the context of Ukraine's sustainable European development.

KEYWORDS

information policy, European integration, national security, disinformation, communication strategy.

1. Вступ

Інформаційна політика держави є ключовим елементом формування відкритого суспільства, зміцнення демократичних інституцій і забезпечення комунікації між владою та громадянами. В Україні державна інформаційна політика історично розвивалась як механізм підтримки національної ідентичності, захисту інформаційного простору та просування суспільно значущих трансформацій. У контексті євроінтеграції ця політика набула додаткового виміру – вона стала інструментом наближення до стандартів Європейського Союзу, сприяючи поширенню європейських цінностей, забезпеченню прозорості реформ та підвищенню обізнаності громадськості щодо інтеграційних процесів.

Попри те, що після початку повномасштабної збройної агресії Російської Федерації пріоритети інформаційної політики України змістилися у бік інформаційної безпеки, протидії дезінформації та консолідації інформаційного простору в умовах воєнного стану, стратегічна мета – інтеграція до Європейського Союзу – залишається актуальною. У зв'язку з цим, важливим завданням постає модернізація інформаційної політики з урахуванням викликів повоєнного відновлення, аби забезпечити ефективну комунікацію реформ, підвищити рівень медіаграмотності населення та сприяти адаптації громадян до нових суспільно-політичних реалій. Удосконалення інформаційної політики в умовах євроінтеграції покликане зміцнити довіру до державних інституцій, сприяти залученню громадян до демократичних процесів і забезпечити стале інформаційне середовище для трансформації країни.

2. Огляд літературних джерел

Питання державної інформаційної політики України в умовах євроінтеграції є достатньо дослідженим у вітчизняній науковій літературі. Значний внесок у розвиток теми зробила К. Артемонова (2013), яка акцентує увагу на етапах становлення інформаційної політики та її адаптації до вимог євроінтеграційного процесу [1]. О. Дзьобань та Є. Мануйлов ще у 2017 році наголошували, що проблема інформаційної безпеки не обмежується лише надлишком інформації низької якості, яка характерна для сучасного етапу розвитку інформаційного суспільства. Важливим також є формування у людей відповідного рівня інформаційної культури, що дозволяє уникати стресових ситуацій у процесі взаємодії з інформацією та інформаційними технологіями [5]. Варто наголосити, що актуальність цієї проблеми залишається незмінною і сьогодні.

Паралельно досліджувався вплив інформаційних технологій на суспільне життя і політичну сферу. Як зауважував І. Проноза (2020), поширення інформаційних технологій сприяло деградації суспільного капіталу, оскільки різні форми цифрових розваг дозволяють людині отримувати емоційне задоволення без необхідності особистої взаємодії, що призводить до пасивного сприйняття інформації і зниження рівня зворотного зв'язку. Водночас, проникнення нових інформаційних і комунікативних технологій у політику докорінно змінило традиційні установки, моделі поведінки, форми взаємодії між людьми та групами, а також між політичними структурами [11]. Проте, подібні зміни не варто оцінювати винятково позитивно.

Н. Бем (2012) визначає перспективні напрями розвитку, зокрема у сфері протидії інформаційним загрозам та формування позитивного іміджу України в європейському просторі [2]. А. Дакал (2024) детально аналізує інформаційну політику в умовах війни, підкреслюючи трансформацію функцій державної інформаційної стратегії під тиском кризових обставин [3].

Вагоме значення має дослідження І. Дацківа та О. Ролінської (2016), яке розглядає український і зарубіжний досвід інформаційної політики, дозволяючи зіставити українську модель з європейськими практиками [4]. Водночас О. Дзьобань та Є. Мануйлов (2017) розкривають взаємозв'язок між інформаційною безпекою та культурою, що є важливим чинником у забезпеченні ефективності державної політики [5]. М. Калина (2005) аналізує взаємовпливи між політичним курсом України та процесом розширення ЄС [7].

А. Козьмних (2020) описує інформаційні механізми реалізації політики [8], а С. Лешик (2024) звертає увагу на інституційно-правові засади, що регулюють інформаційну сферу в умовах євроінтеграції [9]. У свою чергу, Ю. Ніколаєць (2024) аналізує інформаційну політику в контексті повномасштабної війни, акцентуючи на її мобілізаційному потенціалі [10]. І. Проноза (2020) підкреслює роль медіа в інформаційній війні як інструменту політичного впливу [11].

Завершує огляд ґрунтовна монографія А. Федоренка (2020), яка систематизує знання про регулювання інформаційної сфери у контексті економічної трансформації [6].

Для дослідження використовувалася також експертна література, включно з публікаціями у сучасних інтернет-виданнях, зокрема таких як «Європейська правда», «Тексти», “Detector Media”, що висвітлюють актуальні аспекти євроінтеграційної політики та інформаційної безпеки.

Попри достатню кількість літератури з даної теми, відчувається нестача систематизованого матеріалу з теми дослідження, а тому із використанням різних методів наукового пізнання було проаналізовано, погруповано, систематизовано інформацію і подано у світлі теми дослідження.

3. Постановка завдання

Мета статті – проаналізувати зміст державної інформаційної політики України в контексті євроінтеграційних процесів, а також окреслити основні напрями її удосконалення відповідно до викликів сучасного інформаційного середовища. Для досягнення мети в ході дослідження будуть виконані наступні завдання:

- охарактеризувати сутність державної інформаційної політики України, визначити її цілі, принципи та інституційні механізми реалізації;
- проаналізувати практичну реалізацію державної інформаційної політики у сфері європейської інтеграції, з урахуванням внутрішньополітичних трансформацій та зовнішніх загроз;
- виокремити основні напрями вдосконалення інформаційної політики України в умовах євроінтеграції, зокрема в контексті медіаграмотності, боротьби з дезінформацією та розвитку інфраструктури комунікацій.

4. Методи та матеріали

У процесі дослідження використано комплекс загальнонаукових і спеціальних методів, що забезпечили системність та об'єктивність отриманих результатів. Основу емпіричної бази становлять нормативно-правові акти України, документи стратегічного планування, офіційні статистичні та аналітичні матеріали, а також наукові праці вітчизняних і зарубіжних авторів, присвячені питанням державної інформаційної політики та європейської інтеграції. Для досягнення поставленої мети застосовано методи аналізу та синтезу, індукції та дедукції – для узагальнення концептуальних підходів до формування інформаційної політики; структурно-функціональний метод – для виявлення механізмів реалізації політики у сфері інформації; порівняльно-історичний – для аналізу досвіду країн Центральної та Східної Європи; системний підхід – для вивчення взаємозв'язку між інформаційною політикою та євроінтеграційними процесами в Україні.

5. Результати та обговорення

Концептуальні положення державної інформаційної політики закріплені в Конституції України, зокрема у статтях 15, 32 та 34. Серед ключових принципів – ідеологічна багатоманітність, заборона цензури, гарантії свободи думки, слова і вільного вираження переконань, захист персональних даних та право на доступ до інформації про себе в державних органах і установах. Крім того, Конституція гарантує судовий захист у випадках поширення недостовірної інформації, а також визначає, що обмеження доступу до інформації можливе лише на основі закону [4].

Державна інформаційна політика України є невід'ємною частиною загальної соціально-економічної політики та базується на захисті національних інтересів і реагуванні на загрози національній безпеці. Вона розробляється відповідно до принципів правової демократичної держави та реалізується через національні доктрини, стратегії, концепції та програми, що впроваджуються на основі чинного законодавства України.

Інформаційна політика України розглядається як складова частина загальнодержавної соціально-економічної політики. Вона формується з урахуванням національних інтересів і чинників, що становлять загрозу для національної безпеки, та ґрунтується на принципах правової демократичної держави. Реалізація цієї політики здійснюється через національні доктрини, стратегії, концепції та програми, ухвалені відповідно до чинного законодавства України [4].

Досліджуючи державне регулювання інформаційної сфери України у контексті трансформації національної економіки, А. Федоренко виділив три основні механізми такого регулювання: нормативно-правовий, організаційно-інституційний та соціально-комунікаційний [6]. Дакал А. зазначає, що до цього переліку необхідно додати також фінансово-економічний механізм, що є очевидним з огляду на сучасні умови функціонування інформаційної сфери [3].

1 травня 2004 року відбулося п'яте за рахунком розширення Європейського Союзу, в результаті якого до ЄС приєдналися десять країн, серед яких вісім – це постсоціалістичні держави Центральної та Східної Європи (ЦСЄ): Естонія, Латвія, Литва, Польща, Угорщина, Чехія, Словенія, Словаччина. Згодом, у 2007 році, до них приєдналися Болгарія та Румунія. Вступ цих країн до ЄС став можливим після тривалого періоду трансформацій, який тривав у середньому від 11 до 15 років. Уперше членами ЄС стали держави, які лише наприкінці 1980-х років розпочали перехід від командної економіки до ринкової системи та від авторитаризму до демократичного ладу європейського зразка [4].

Після підписання угод про асоціацію з Євросоюзом, держави ЦСЄ зосередили зусилля на гармонізації внутрішнього законодавства зі стандартами ЄС, посиленій економічній інтеграції та спільних ініціативах у сфері зовнішньої політики. Основною метою таких зусиль було створення зони вільної торгівлі з ЄС, що передбачало поступове скасування митних бар'єрів до кінця 1990-х років [4].

Таблиця 1. Основні документи та програми в інформаційній сфері на шляху євроінтеграції України

Документ / Програма	Зміст і значення
Угода про партнерство та співробітництво (1994, чинна з 1998)	Вперше окреслено необхідність створення єдиного інформаційного простору між Україною та ЄС; акцент на взаємному доступі до інформації.
Стратегія інтеграції України до ЄС (1998)	Підкреслює важливість культурного обміну, спільних наукових, освітніх і культурних проєктів як інструментів зближення з ЄС.
Рішення Державної ради з європейської інтеграції (2003)	Закладено основи підготовки та перепідготовки фахівців для інформування громадськості з питань євроінтеграції.
Державна програма інформування громадськості (2004–2007)	Містила заходи з поширення інформації про переваги співпраці з ЄС: телемости, трансляції програм, реформи освіти.
Програми підготовки фахівців з євроінтеграції (2004–2015)	Спрямовані на забезпечення кваліфікованих кадрів для реалізації євроінтеграційної політики на всіх рівнях.
Державна цільова програма інформування (2008–2011)	Передбачала просвітницьку діяльність, акцент на підтримці реформ, роз'яснення переваг євроінтеграції на всіх її етапах.
Концепція комунікації з громадськістю (до 2017 р.)	Орієнтована на підвищення обізнаності громадян і розвиток державно-приватного партнерства в інформаційній сфері.
Стратегія комунікації у сфері євроінтеграції (2018–2021)	Мета – формування усвідомленої підтримки євроінтеграції; впровадження сучасних методів комунікації та звітування.
Програма формування іміджу України в ЄС (2003–2006) та Концепція (2008–2011)	Спрямовані на створення позитивного міжнародного іміджу України для зміцнення політичної, економічної та соціальної підтримки.

Джерело: систематизовано автором на основі [8].

Розвиток інформаційного співробітництва між Україною та Європейським Союзом простежується через відповідні інтеграційні стратегії обох сторін, що охоплюють питання гармонізації законодавства, підтримки ринкових механізмів у сфері інформаційних послуг, стимулювання електронної комерції та участі України в таких ініціативах, як програма «eEurope». До важливих напрямів також належать створення національних інтернет-хостів і реалізація спільних міжнародних інформаційних проєктів [1].

Попри поступове розширення взаємодії у сфері інформації та комунікацій, Україна поки що не в повній мірі використовує потенціал цього партнерства для покращення соціально-економічної ситуації в державі [1]. Більшою мірою це пов'язано з повномасштабним вторгненням Російської Федерації в Україну, яке розпочалося 24 лютого 2022 року, відколи інформаційна політика держави зазнала суттєвих трансформацій. Її фокус було зрушено з тематики євроінтеграційних процесів на забезпечення інформаційного захисту держави, протидію дезінформації та нейтралізацію ворожих інформаційно-психологічних впливів.

Одним із ключових елементів цієї політики стало формування єдиного інформаційного простору через впровадження централізованої системи комунікації. Вже 25 лютого 2022 року Міністерство культури та інформаційної політики України ініціювало створення цілодобового інформаційного телемарафону «Єдині новини #UАразом». Проєкт було реалізовано у співпраці з провідними загальнонаціональними телеканалами, зокрема «1+1», СТБ/ICTV, «Інтер», «Рада», а згодом – «Україна», «Україна 24» та «Суспільне». Варто підкреслити, що участь мовників у марафоні здійснювалася на добровільних засадах і безоплатно.

З 18 березня 2022 року було започатковано російськомовну версію телемарафону під назвою «FreeДом», орієнтовану на зовнішню аудиторію, передусім російськомовну. Координацію проєкту на себе перебрало Міністерство культури та інформаційної політики за участі провідних українських медіагруп.

З метою інституціалізації заходів у сфері інформаційної безпеки Президент України 19 березня 2022 року підписав низку указів, якими було введено в дію відповідні рішення Ради національної безпеки і оборони України. Крім того, було формалізовано концепцію єдиної інформаційної політики в умовах воєнного стану, що передбачає консолідацію медійного ресурсу для забезпечення сталого функціонування інформаційного фронту. У цьому контексті телемарафон «Єдині новини #UАразом» було визначено як один із пріоритетних елементів національної безпеки [10].

Та враховуючи післявоєнні євроінтеграційні процеси, інформаційна політика України у сфері європейської інтеграції виконує стратегічну роль у формуванні громадської підтримки реформ, адаптації до стандартів Європейського Союзу та зміцненні демократичних інституцій. В умовах зовнішніх загроз та внутрішніх викликів особливої ваги набуває системний підхід до комунікації з громадянами щодо цілей, змісту та переваг інтеграційних процесів. Основні напрями цієї політики охоплюють розбудову правового середовища, активне проведення інформаційно-просвітницьких кампаній, а також підтримку незалежних медіа та інститутів громадянського суспільства, які забезпечують відкритість, прозорість і достовірність публічного дискурсу про євроінтеграцію [2].

1. Розвиток правової бази. Цей напрям полягає у гармонізації українського законодавства із нормами Європейського Союзу, зокрема у сфері свободи слова, доступу до інформації та боротьби з дезінформацією. Прийняття таких законів створює правові умови для прозорості та відкритої комунікації між державою і громадянами. Важливим прикладом є Закон України «Про доступ до публічної інформації», який гарантує громадськості можливість отримувати інформацію про діяльність органів влади та брати участь у прийнятті рішень, що наближує Україну до європейських стандартів демократії та відкритості.

2. Проведення інформаційних кампаній. Поширення знань про євроінтеграційні процеси серед населення реалізується через масштабні інформаційні кампанії, що мають просвітницький характер. Їхня мета – формувати підтримку реформ, популяризувати європейські цінності та підвищувати рівень розуміння серед громадян щодо переваг інтеграції до ЄС. Прикладами таких ініціатив є програма «Європейський тиждень» та комунікаційна стратегія щодо євроінтеграції, що включають заходи в освітніх закладах, медіа та громадському секторі. Особливу увагу приділено розвитку медіаграмотності та боротьбі з дезінформацією.

3. Підтримка незалежних медіа та громадських організацій. Зміцнення незалежного медійного простору та розвиток громадянського суспільства є важливою умовою ефективного реалізації інформаційної політики. Незалежні ЗМІ та громадські організації сприяють плюралізму думок, здійснюють громадський контроль за діями влади, просувають критичне мислення та підтримують демократичні практики. Завдяки партнерству з міжнародними структурами вони активно залучаються до кампаній у сфері євроінтеграції, підвищують рівень обізнаності населення та забезпечують доступ до альтернативних джерел достовірної інформації [2].

Україна активно впроваджує низку інформаційних кампаній і програм, спрямованих на ознайомлення громадськості з процесами європейської інтеграції, особливо в контексті реформування та наближення до стандартів Європейського Союзу. До прикладів таких ініціатив належать, зокрема, «Європейський тиждень» та освітні програми, покликані підвищити рівень медіаграмотності серед населення. Подібні заходи відіграють важливу роль у реалізації інформаційної політики держави в напрямі євроінтеграції, оскільки допомагають формувати обізнану підтримку реформ і поширювати європейські цінності серед громадян [9].

Таблиця 2. Напрями інформаційної політики з євроінтеграції

Напрямок	Зміст і приклади
Підвищення медіаграмотності	Освітні ініціативи, спрямовані на розвиток критичного мислення, вміння аналізувати інформацію, розпізнавати фейки та пропаганду. Приклади: тренінги, семінари, навчальні програми за підтримки ЄС
Програма «Європейський тиждень»	Всеукраїнська ініціатива, що популяризує європейські цінності, культуру, інформує про інтеграційні процеси. Залучаються школи, ЗВО, громадські організації, медіа
Комунікаційна стратегія щодо євроінтеграції	Поширення інформації про перебіг реформ, виконання зобов'язань перед ЄС, переваги для громадян. Приклади: кампанії про безвіз, зону вільної торгівлі, освітні та економічні вигоди
Кампанії з протидії дезінформації	Реагування на гібридні загрози, зокрема з боку РФ. Заходи включають створення фактчекінгових платформ, підготовку журналістів, підтримку незалежних медіа, міжнародну співпрацю

Джерело: систематизовано на основі дослідження [8].

Для підвищення результативності інформаційної політики України в контексті європейської інтеграції важливо враховувати не лише сучасні виклики, зумовлені гібридною інформаційною війною, але й структурні недоліки системи поширення знань про євроінтеграційні процеси. Нижче подано таблицю з ключовими напрямками вдосконалення інформаційної політики України у сфері євроінтеграції [9].

Таблиця 3. Напрями вдосконалення інформаційної політики України щодо євроінтеграції

Напрямок	Опис
1. Розвиток регіональної інформаційної інфраструктури	Створення регіональних центрів інформаційної підтримки для подолання інформаційної нерівності та забезпечення доступу до якісної інформації в усіх регіонах України.
2. Забезпечення стабільного фінансування	Збільшення державного фінансування інформаційної політики та залучення міжнародної технічної допомоги для покращення якості контенту та розширення масштабів інформаційних кампаній.
3. Комплексна стратегія протидії дезінформації	Формування спеціалізованих структур для моніторингу інформаційного простору, розвиток фактчекінгових платформ, співпраця з міжнародними партнерами та підвищення професійного рівня журналістів.
4. Інтеграція медіаграмотності в освіту	Запровадження медіаграмотності як обов'язкового компоненту шкільних і університетських програм, а також проведення регулярних освітніх заходів для дорослих.
5. Впровадження системного підходу до інформаційної політики	Координація між державними структурами, медіа й громадськими організаціями, розробка довгострокових стратегій з чіткими цілями, завданнями й показниками ефективності.

Джерело: систематизовано автором на основі дослідження [9].

Ефективна комунікація з громадськістю, доступ до достовірної інформації, розвиток медіаграмотності та міжвідомча координація є критично важливими для посилення підтримки європейського курсу серед населення.

6. Висновки

Державна інформаційна політика України є складовою частиною загальної політики національної безпеки та соціально-економічного розвитку, спрямованою на утвердження демократичних цінностей, забезпечення інформаційних прав громадян і захист стратегічних інтересів держави. Її нормативно-правову основу становлять положення Конституції України, а

також відповідні доктрини, стратегії й програми, що регламентують інформаційні відносини у правовій, організаційно-інституційній, соціально-комунікаційній та фінансово-економічній площинах. Основоположними принципами інформаційної політики виступають ідеологічна багатоманітність, свобода слова, заборона цензури, право на захист персональних даних та доступ до публічної інформації.

На практичному рівні інформаційна політика України в контексті європейської інтеграції реалізується через низку державних програм і стратегічних документів, спрямованих на гармонізацію з правом Європейського Союзу, забезпечення прозорості комунікації, формування позитивного іміджу країни та посилення обізнаності громадськості щодо євроінтеграційних процесів. В умовах повномасштабної війни з боку Російської Федерації пріоритетом стало інформаційне забезпечення національної безпеки, консолідація медійного простору, протидія дезінформації та забезпечення єдності інформаційного фронту через централізовані комунікаційні механізми, такі як телемарафон «Єдині новини».

Подальше вдосконалення державної інформаційної політики в умовах європейської інтеграції потребує системного підходу, що охоплює розвиток регіональної інфраструктури, стабільне фінансування, інтеграцію медіаграмотності в систему освіти, створення інституційної спроможності для боротьби з дезінформацією та налагодження ефективної координації між усіма зацікавленими суб'єктами. Забезпечення прозорої комунікації, підтримка незалежних медіа і активне залучення громадянського суспільства є ключовими чинниками формування сталого євроінтеграційного курсу України.

References

1. Artemonova, K. (2013). Formuvannia derzhavnoi informatsiinoi polityky Ukrainy v konteksti yevropeiskoi intehratsii [Formation of the state information policy of Ukraine in the context of European integration]. *Osvita Rehionu – Regional Education*, (4). <https://social-science.uu.edu.ua/article/1210> (in Ukrainian)
2. Bem, N. (2012). Perspektyvni napriamy derzhavnoi informatsiinoi polityky Ukrainy v pytanniakh yevropeiskoi intehratsii [Prospective directions of state information policy of Ukraine in matters of European integration]. *Bezpeka informatsii – Information Security*, (2), 48–54. <https://jrn.nau.edu.ua/index.php/Infosecurity/article/download/3425/3399> (in Ukrainian)
3. Dakal, A. (2024). Osoblyvosti derzhavnoi informatsiinoi polityky Ukrainy v umovakh viiny [Features of the state information policy of Ukraine during wartime]. *Uspikhy i dosiahnennia u nauksi. Seriya "Upravlinnia ta administruvannia" – Advances and Achievements in Science. Series "Management and Administration"*, 9(9). [https://doi.org/10.52058/3041-1254-2024-9\(9\)-506-515](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2024-9(9)-506-515) (in Ukrainian)
4. Datskiv, I., & Rolinska, O. (2016). Ukrainskyi ta zarubizhnyi dosvid realizatsii derzhavnoi informatsiinoi polityky u sferi yevropeiskoi intehratsii (kinets XX – pochatok XXI stolittia) [Ukrainian and foreign experience of state information policy implementation in the sphere of European integration (late 20th – early 21st centuries)]. *Vsesvitnia istoriia ta mizhnarodni vidnosyny – World History and International Relations*, (99). [http://jnas.nbu.gov.ua/j-pdf/eminak_2016_1\(3\)_18.pdf](http://jnas.nbu.gov.ua/j-pdf/eminak_2016_1(3)_18.pdf) (in Ukrainian)
5. Dzioban, O. P., & Manuylov, Ye. M. (2017). Informatsiina bezpeka v konteksti informatsiinoi kultury [Information security in the context of information culture]. *Informatsiia i pravo – Information and Law*, 1(20), 74–81. [https://doi.org/10.37750/2616-6798.2017.1\(20\).272993](https://doi.org/10.37750/2616-6798.2017.1(20).272993) (in Ukrainian)
6. Fedorenko, A. Ye. (2020). *Derzhavne rehulivannia rozvytku informatsiinoi sfery Ukrainy v umovakh transformatsii natsionalnoi ekonomiky* [State regulation of the development of Ukraine's information sphere in the context of national economy transformation]. Chernihiv National Technological University. <https://ir.stu.cn.ua/handle/123456789/20296?show=full&locale-attribute=en> (in Ukrainian)
7. Kalyna, M. S. (2005). Yevrointehratsiina polityka Ukrainy v konteksti rozshyrennia Yevropeiskoho Soiuzu [Ukraine's European integration policy in the context of EU enlargement]. *Derzhavne upravlinnia: teoriia ta praktyka – Public Administration: Theory and Practice*, (2). https://shron1.chtyvo.org.ua/Kalyna_Maryna/Yevrointehratsiina_polityka_Ukrainy_v_konteksti_rozshyrennia_Yevropeiskoho_Soiuzu.pdf (in Ukrainian)
8. Kozminykh, A. V. (2020). Informatsiini mekhanizmy yevrointehratsiinoi polityky Ukrainy [Information mechanisms of Ukraine's European integration policy]. *Aktualni problemy polityky – Current Issues in Politics*, (65), 41–48. <https://doi.org/10.32837/app.v0i65.304> (in Ukrainian)

9. Leshyk, S. V. (2024). Instytutsiino-pravovyi mekhanizm informatsiinoi polityky Ukrainy v protsesi yevropeiskoi intehtratsii [Institutional and legal mechanism of the information policy of Ukraine in the process of European integration]. *Politychne zhyttia – Political Life*, (3). <https://doi.org/10.31558/2519-2949.2024.3.6> (in Ukrainian)
10. Nikolaets, Yu. (2024). Derzhavna informatsiina polityka Ukrainy v umovakh povnomasshtabnoi viiskovoi invazii Rosiiskoi Federatsii: suspilna mobilizatsiina spromozhnist ta efektyvnist [State information policy of Ukraine under the conditions of full-scale military invasion of the Russian Federation: Societal mobilization potential and effectiveness]. *Political Studies*, 1(7). <https://doi.org/10.53317/2786-4774-2024-1-3> (in Ukrainian)
11. Pronoza, I. I. (2020). Mas-media ta komunikatsiia v informatsiinii viini yak suchasnii politychnii praktytsi [Mass media and communication in information warfare as modern political practice]. *Politykus*, (3), 65–69. <http://dspace.pdpu.edu.ua/handle/123456789/9492> (in Ukrainian)